ՀԱՄԱՊԵՏԱԿԱՆ ԽՈՐՀՐԴԱՅԻՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՀՐԱՄԱՆՈՎ

ԽՈՐՀՐԴԱՅԻՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆ

ՀԱՀԿ Հ. Հ. (Ն) ԳՈՒՆԱԿԱՆ ՄԱՐՄՆԻ ԵՎ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՈՎԵՏԱԿԱՆ ԱՇԽԱՏԱՎՈՐ ԺՈՂՈՎՐԴԻ ՄԱՍՆԱԿՑՈՒԹՅԱՆ ՕՐԳԱՆ

26 ՍԵՊՏԵՄԲԵՐ 1939 Թ.

№ 271 (5671)

ՉՓԱԾ 10 ԿՈՊ.

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՈՎԵՏԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ԿԱՌԱՎԱՐՈՒԹՅԱՆ ԵՎ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՈՎԵՏԱԿԱՆ ԱՇԽԱՏԱՎՈՐ ԺՈՂՈՎՐԴԻ ԿԵՆՏՐՈՆԱԿԱՆ ԿՈՄԻՏԵՏԻ ՕՐԳԱՆ

ԿՈՄՍԱՀԱՐԴ

ՕՐԳԱՆ ՑԵՆՏՐԱԼՆՈԳՈ Ի ԳԱՎՈՒՏՆՈԳՈ ԿՈՄԻՏԵՏՈՎ ԿՊ (Б) ГРУЗИИ И СОВЕТОВ ДЕПУТАТОВ ТРУДЯЩИХСЯ ГРУЗИНСКОЙ ССР

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՈՎԵՏԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՀԱՆՐԱՅԻՆ ՏՆՏԵՍԱԿԱՆ ԵՎ ՀԱՄԱՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐԱԲԵՐՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ ԺՈՂՈՎՐԴԻ ՈՐՈՇՈՒՄՈՎ ՍԱՀՄԱՆՎԱԾ ՀԱՆՐԱՅԻՆ ՏՆՏԵՍԱԿԱՆ ԵՎ ՀԱՄԱՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐԱԲԵՐՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ ՄԱՍԻՆ

ՀՀ ՀԱՆՐԱՅԻՆ ՏՆՏԵՍԱԿԱՆ ԵՎ ՀԱՄԱՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐԱԲԵՐՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ ՆԱԽԱՐԱՐՈՒԹՅԱՆ ՀԱՄԱՐ

ՀՀ հանրային տնտեսական և համահայկական հարաբերությունների նախարարության համար անհրաժեշտ է հետևյալ անձնական գործերը վարելու համար ունենալ հետևյալ գրասենյակային պարագաները՝

1. Գրասենյակային սեղան՝ 1 հատ
2. Գրասենյակային աթոռ՝ 1 հատ
3. Գրասենյակային սեղան՝ 1 հատ
4. Գրասենյակային աթոռ՝ 1 հատ
5. Գրասենյակային սեղան՝ 1 հատ
6. Գրասենյակային աթոռ՝ 1 հատ
7. Գրասենյակային սեղան՝ 1 հատ
8. Գրասենյակային աթոռ՝ 1 հատ
9. Գրասենյակային սեղան՝ 1 հատ
10. Գրասենյակային աթոռ՝ 1 հատ
11. Գրասենյակային սեղան՝ 1 հատ
12. Գրասենյակային աթոռ՝ 1 հատ
13. Գրասենյակային սեղան՝ 1 հատ
14. Գրասենյակային աթոռ՝ 1 հատ
15. Գրասենյակային սեղան՝ 1 հատ
16. Գրասենյակային աթոռ՝ 1 հատ
17. Գրասենյակային սեղան՝ 1 հատ
18. Գրասենյակային աթոռ՝ 1 հատ
19. Գրասենյակային սեղան՝ 1 հատ
20. Գրասենյակային աթոռ՝ 1 հատ
21. Գրասենյակային սեղան՝ 1 հատ
22. Գրասենյակային աթոռ՝ 1 հատ
23. Գրասենյակային սեղան՝ 1 հատ
24. Գրասենյակային աթոռ՝ 1 հատ
25. Գրասենյակային սեղան՝ 1 հատ
26. Գրասենյակային աթոռ՝ 1 հատ
27. Գրասենյակային սեղան՝ 1 հատ
28. Գրասենյակային աթոռ՝ 1 հատ
29. Գրասենյակային սեղան՝ 1 հատ
30. Գրասենյակային աթոռ՝ 1 հատ
31. Գրասենյակային սեղան՝ 1 հատ
32. Գրասենյակային աթոռ՝ 1 հատ
33. Գրասենյակային սեղան՝ 1 հատ
34. Գրասենյակային աթոռ՝ 1 հատ
35. Գրասենյակային սեղան՝ 1 հատ
36. Գրասենյակային աթոռ՝ 1 հատ
37. Գրասենյակային սեղան՝ 1 հատ
38. Գրասենյակային աթոռ՝ 1 հատ
39. Գրասենյակային սեղան՝ 1 հատ
40. Գրասենյակային աթոռ՝ 1 հատ
41. Գրասենյակային սեղան՝ 1 հատ
42. Գրասենյակային աթոռ՝ 1 հատ
43. Գրասենյակային սեղան՝ 1 հատ
44. Գրասենյակային աթոռ՝ 1 հատ
45. Գրասենյակային սեղան՝ 1 հատ
46. Գրասենյակային աթոռ՝ 1 հատ
47. Գրասենյակային սեղան՝ 1 հատ
48. Գրասենյակային աթոռ՝ 1 հատ
49. Գրասենյակային սեղան՝ 1 հատ
50. Գրասենյակային աթոռ՝ 1 հատ

ეროვნული ბიბლიოთეკა

ც ნ ო ბ ა
თბილისის საქალაქო საარჩევნო კომისიისა

„საქართველოს სს რესპუბლიკის მშრომელთა დეპუტატების საოლქო (სამხრეთ-ოსეთის ავტონომიური ოლქის), სარაიონო, საქალაქო, სასოფლო და სადაბო საბჭოების არჩევნების დებულების“ მე-79 მუხლის თანახმად, თბილისის მშრომელთა დეპუტატების საბჭოს არჩევნების თბილისის საქალაქო საარჩევნო კომისია იუწყება, რომ ჭეშმარიტად დასახელებული პირნი სათანადო საოლქო საარჩევნო კომისიების მიერ რეგისტრირებული არიან თბილისის მშრომელთა დეპუტატების საქალაქო საბჭოს დეპუტატობაზე კენჭის საყრელად.

№ 61 საარჩევნო ოლქი

მახარაძე ფილიპე იესეს-ძე 1866 წელს დაბადებული, საკ. კ. პ. (ბ) წევრი, სსრ კავშირისა და საქართველოს სს რესპუბლიკის უმაღლესი საბჭოების დეპუტატი, საქართველოს სს რესპუბლიკის უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის თავმჯდომარე, წამოყენებული თბილისის ავტოსარემონტო ქარხნის მუშათა, მოსამსახურეთა და ინტელიგენციის საერთო კრების მიერ.

№ 97 საარჩევნო ოლქი

იშხანოვი სერგი მარტინის-ძე, 1904 წელს დაბადებული, საკ. კ. პ. (ბ) წევრი, სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს დეპუტატი, საქართველოს კ. პ. (ბ) თბილისის კომიტეტის მდივანი, წამოყენებული თბილისის ავტომობილების ქარხნის მუშათა, მოსამსახურეთა და ინტელიგენციის საერთო კრების მიერ.

№ 132 საარჩევნო ოლქი

ბრეგაძე ნინო დავითის-ასული, 1906 წელს დაბადებული, საკ. კ. პ. (ბ) წევრი, თბილისის ობსერვატორიის ხელსაწყოთა შემოწმების ჯგუფის ხელმძღვანელი. წამოყენებული ჰიდრომეტეოროლოგიური ბიუროს თბილისის სამმართველოს მუშათა, მოსამსახურეთა და ინტელიგენციის საერთო კრების მიერ.

№ 111 საარჩევნო ოლქი

ბრატიშევი ვასილ ივანეს-ძე, 1896 წელს დაბადებული, უპარტიო, ტრესტ თბილმშენის № 2 სამშენებლო ქარხნის ხარატი, წამოყენებული ტრესტ თბილმშენის № 2 სამშენებლო ქარხნის მუშათა, მოსამსახურეთა და ინტელიგენციის საერთო კრების მიერ.

№ 67 საარჩევნო ოლქი

მურადაშვილი მარიამ ივანესასული, 1908 წელს დაბადებული, საკ. კ. პ. (ბ) წევრი, სტალინის რაისაბჭოს თავმჯდომარის მოვალეობის აღმსრულებელი, წამოყენებული თბილისის კამვოლ-მაუდის ფაბრიკა „საბჭოთა საქართველოს“ მუშათა, მოსამსახურეთა და ინტელიგენციის საერთო კრების მიერ.

№ 137 საარჩევნო ოლქი

კაკაჩიშვილი გრიგოლ პეტრეს-ძე, 1899 წელს დაბადებული, საკ. კ. პ. (ბ) წევრი, საქართველოს კ. პ. (ბ) თბილისის კომიტეტის პროპაგანდისა და აგიტაციის განყოფილების გამგის მოადგილე, წამოყენებული თბილისის კინოსტუდიის მუშათა, მოსამსახურეთა და ინტელიგენციის საერთო კრების მიერ.

№ 102 საარჩევნო ოლქი

გოგოძე ბიძინა პლატონის-ძე, 1908 წელს დაბადებული, საკ. კ. პ. (ბ) წევრი, ტრამვაისა და ტროლეიბუსის სამმართველოს მმართველი, წამოყენებული ტრამვაისა და ტროლეიბუსის სამმართველოს მუშათა, მოსამსახურეთა და ინტელიგენციის საერთო კრების მიერ.

№ 98 საარჩევნო ოლქი

ჰელიძე ბიქტორ მიხეილის-ძე, 1909 წელს დაბადებული, საკ. კ. პ. (ბ) წევრი, სტალინის რაისაბჭოს თავმჯდომარის მოადგილე, წამოყენებული თბილმშენის № 2 სამშენებლო ქარხნის მუშათა, მოსამსახურეთა და ინტელიგენციის საერთო კრების მიერ.

№ 121 საარჩევნო ოლქი

რობინიშვილი ნინო დავითის-ასული, 1912 წელს დაბადებული, საკ. ალკ. წევრი, თბილისის სარძეო ქარხნის ტექნოლოგი, წამოყენებული თბილისის სარძეო ქარხნის მუშათა და მოსამსახურეთა საერთო კრების მიერ.

№ 91 საარჩევნო ოლქი

მუხაძე გიორგი მიხეილის-ძე, 1887 წელს დაბადებული, უპარტიო, საქართველოს კიროვის სახელობის ინდუსტრიული ინსტიტუტის პროფესორი, წამოყენებული საქართველოს კიროვის სახელობის ინდუსტრიული ინსტიტუტის პროფესორ-მასწავლებელთა საერთო კრების მიერ.

№ 81 საარჩევნო ოლქი

ფარცვანია მარიამ სევერიანეს-ასული, 1911 წელს დაბადებული, საკ. კ. პ. (ბ) წევრობის კანდიდატი, თამბაქოს ფაბრიკის ხარატი, წამოყენებული თბილისის თამბაქოს ფაბრიკის მუშათა, მოსამსახურეთა და ინტელიგენციის საერთო კრების მიერ.

№ 123 საარჩევნო ოლქი

ბეჟანიშვილი გიორგი დიმიტრის-ძე, 1895 წელს დაბადებული, უპარტიო, თბილისის საბჭოს საექსპერტო-ტექნიკური საბჭოს თავმჯდომარის მოადგილე, წამოყენებული თბილმშენის № 2 სამშენებლო ქარხნის მუშათა, მოსამსახურეთა და ინტელიგენციის საერთო კრების მიერ.

№ 107 საარჩევნო ოლქი

უსკვი იოსებ ნიკოლოზის-ძე, 1893 წელს დაბადებული, საკ. კ. პ. (ბ) წევრი, ლითონის კონსტრუქციათა თბილისის ქარხნის დირექტორი. წამოყენებული ლითონის კონსტრუქციათა თბილისის ქარხნის მუშათა და მოსამსახურეთა საერთო კრების მიერ.

№ 66 საარჩევნო ოლქი

აპრესოვა ბარბალე გიორგის-ასული, 1889 წელს დაბადებული, საკ. კ. პ. (ბ) წევრი, თბილისის კამვოლ-მაუდის ფაბრიკის ფაბკომის თავმჯდომარის მოადგილე, წამოყენებული თბილისის კამვოლ-მაუდის ფაბრიკის მუშათა, მოსამსახურეთა და ინტელიგენციის საერთო კრების მიერ.

№ 81 საარჩევნო ოლქი

ფარცვანია მარიამ სევერიანეს-ასული, 1911 წელს დაბადებული, საკ. კ. პ. (ბ) წევრობის კანდიდატი, თამბაქოს ფაბრიკის ხარატი, წამოყენებული თბილისის თამბაქოს ფაბრიკის მუშათა, მოსამსახურეთა და ინტელიგენციის საერთო კრების მიერ.

№ 123 საარჩევნო ოლქი

ბეჟანიშვილი გიორგი დიმიტრის-ძე, 1895 წელს დაბადებული, უპარტიო, თბილისის საბჭოს საექსპერტო-ტექნიკური საბჭოს თავმჯდომარის მოადგილე, წამოყენებული თბილმშენის № 2 სამშენებლო ქარხნის მუშათა, მოსამსახურეთა და ინტელიგენციის საერთო კრების მიერ.

№ 107 საარჩევნო ოლქი

უსკვი იოსებ ნიკოლოზის-ძე, 1893 წელს დაბადებული, საკ. კ. პ. (ბ) წევრი, ლითონის კონსტრუქციათა თბილისის ქარხნის დირექტორი. წამოყენებული ლითონის კონსტრუქციათა თბილისის ქარხნის მუშათა და მოსამსახურეთა საერთო კრების მიერ.

№ 66 საარჩევნო ოლქი

აპრესოვა ბარბალე გიორგის-ასული, 1889 წელს დაბადებული, საკ. კ. პ. (ბ) წევრი, თბილისის კამვოლ-მაუდის ფაბრიკის ფაბკომის თავმჯდომარის მოადგილე, წამოყენებული თბილისის კამვოლ-მაუდის ფაბრიკის მუშათა, მოსამსახურეთა და ინტელიგენციის საერთო კრების მიერ.

№ 262 საარჩევნო ოლქი

ბატბერაშვილი ვლადიმერ მიხეილის-ძე, 1915 წელს დაბადებული, საკ. კ. პ. (ბ) წევრი, თბილისის წისქვილკომბინატის ელექტრომონტიორი. წამოყენებული თბილისის წისქვილკომბინატის მუშათა. მოსამსახურეთა და ინტელიგენციის საერთო კრების მიერ.

№ 94 საარჩევნო ოლქი

ცქიტიშვილი გიორგი კონსტანტინეს-ძე, 1912 წელს დაბადებული, საკ. კ. პ. (ბ) წევრი, საქართველოს ალკ. თბილისის კომიტეტის მდივანი, წამოყენებული თბილისის კა. ლინინის სახელობის მექანიკური ქარხნის მუშათა, მოსამსახურეთა და ინტელიგენციის საერთო კრების მიერ.

№ 136 საარჩევნო ოლქი

ღირდელაძე იონა გრიგოლის-ძე, 1913 წელს დაბადებული, უპარტიო, თბილისის საფანერო ქარხნის საფანერო დაზგის მედაზგე, წამოყენებული თბილისის საფანერო ქარხნის მუშათა და მოსამსახურეთა საერთო კრების მიერ.

№ 74 საარჩევნო ოლქი

ჭუთათელაძე თინა კონსტანტინეს-ასული, 1910 წელს დაბადებული, უპარტიო, თბილმშენის 1-ლი სამშენებლო კანტორის უფროსი, წამოყენებული თბილმშენის 1-ლი სამშენებლო კანტორის მუშათა და მოსამსახურეთა საერთო კრების მიერ.

№ 117 საარჩევნო ოლქი

აბესაძე მიხეილ ელეფთერის-ძე, 1906 წელს დაბადებული, უპარტიო, კავტრანსპროექტის ინჟინერი, წამოყენებული კავტრანსპროექტის მუშათა, მოსამსახურეთა და ინტელიგენციის საერთო კრების მიერ.

№ 90 საარჩევნო ოლქი

უმიკოვი ნერსეს ზაქარიას-ძე, 1865 წელს დაბადებული, უპარტიო, ტუბერკულოზის დისპანსერის სამავშვო განყოფილების გამგე, წამოყენებული მე-3 პოლიკლინიკის მუშათა მოსამსახურეთა და ინტელიგენციის საერთო კრების მიერ.

№ 135 საარჩევნო ოლქი

პატარიძე შალვა სპირიდონის-ძე, 1905 წელს დაბადებული, უპარტიო, თბილისის კუიბიშევის სახელობის ხისდამამუშავებელი ქარხნის საველაზო სამჭრის უფროსი, წამოყენებული თბილისის კუიბიშევის სახელობის ხისდამამუშავებელი ქარხნის მუშათა, მოსამსახურეთა და ინტელიგენციის საერთო კრების მიერ.

№ 78 საარჩევნო ოლქი

კახიანი ეგვენია აფრასიონის-ასული, 1913 წელს დაბადებული, უპარტიო, თბილისის მაკივარკომბინატის შემფუთავი, წამოყენებული თბილისის მაკივარკომბინატის მუშათა, მოსამსახურეთა და ინტელიგენციის საერთო კრების მიერ.

№ 109 საარჩევნო ოლქი

გოგისვანიძე ვარლამ მარკოზის-ძე, 1901 წელს დაბადებული, საკ. კ. პ. (ბ) წევრი, საქართველოს კ. პ. (ბ) თბილისის ორგანიზაციის სტალინის რაიკომის მდივანი, წამოყენებული თბილისის კიროვის სახელობის ინდუსტრიული ინსტიტუტის პროფესორ-მასწავლებელთა პერსონალისა და სტუდენტთა საერთო კრების მიერ.

№ 398 საარჩევნო ოლქი

ჩხუბიანი ნინო ნიკოლოზის-ასული, 1901 წელს დაბადებული, უპარტიო, „ზარია ვოსტოკას“ რედაქციის წერილების განყოფილების ინსტრუქტორი, წამოყენებული კომბინატი „ზარია ვოსტოკას“ მუშათა, მოსამსახურეთა და ინტელიგენციის საერთო კრების მიერ.

№ 76 საარჩევნო ოლქი

ოქრუაშვილი დავით დიმიტრის-ძე, 1905 წელს დაბადებული. საკ. კ. პ. (ბ) წევრი. ტრამვაი-ტროლეიბუსის სამმართველოს პარტბიუროს მდივანი, წამოყენებული ტრამვაი-ტროლეიბუსის სამმართველოს მუშათა, მოსამსახურეთა და ინტელიგენციის საერთო კრების მიერ.

№ 413 საარჩევნო ოლქი

მახარაძე რიმა კარაპეტის-ასული, 1906 წელს დაბადებული, უპარტიო, თბილისის ცენტრალური ტელეგრაფის ტელეგრაფისტი, წამოყენებული თბილისის ცენტრალური ტელეგრაფის მუშათა, მოსამსახურეთა და ინტელიგენციის საერთო კრების მიერ.

№ 402 საარჩევნო ოლქი

კერესელიძე იპოლიტე გიორგის-ძე, 1907 წელს დაბადებული, უპარტიო, საქართველოს გეოლოგიური სამმართველოს საწარმოო ბაზყოფილების ინჟინერ-გეოლოგი, წამოყენებული საქართველოს გეოლოგიური სამმართველოს მუშაკთა საერთო კრების მიერ.

№ 367 საარჩევნო ოლქი

კუპრაძე გაბრიელ დიმიტრის-ძე 1906 წელს დაბადებული, უპარტიო, თელასის მთავარი ინჟინერი, წამოყენებული თელასის მუშათა, მოსამსახურეთა და ინტელიგენციის საერთო კრების მიერ.

№ 230 საარჩევნო ოლქი

თიკანაძე მიხეილ იაგორის-ძე, 1905 წელს დაბადებული, უპარტიო, თბილისის ფიზკულტურის სახელმწიფო ინსტიტუტის მასწავლებელი, წამოყენებული თბილისის ფიზკულტურის სახელმწიფო ინსტიტუტის პროფესორ-პედაგოგიური პერსონალისა და სტუდენტთა საერთო კრების მიერ.

№ 261 საარჩევნო ოლქი

ჭაბაშვილი იოსებ გაბრიელის-ძე, 1910 წელს დაბადებული საკ. კ. პ. (ბ) წევრი, ბერიას სახელობის ფეხსაცმლის ფაბრიკის 1-ლი სამკერვალო კორპუსის გადამჭიმავი, წამოყენებული ბერიას სახელობის ფეხსაცმლის ფაბრიკის მუშათა, მოსამსახურეთა და ინტელიგენციის საერთო კრების მიერ.

№ 413 საარჩევნო ოლქი

მახარაძე რიმა კარაპეტის-ასული, 1906 წელს დაბადებული, უპარტიო, თბილისის ცენტრალური ტელეგრაფის ტელეგრაფისტი, წამოყენებული თბილისის ცენტრალური ტელეგრაფის მუშათა, მოსამსახურეთა და ინტელიგენციის საერთო კრების მიერ.

№ 402 საარჩევნო ოლქი

კერესელიძე იპოლიტე გიორგის-ძე, 1907 წელს დაბადებული, უპარტიო, საქართველოს გეოლოგიური სამმართველოს საწარმოო ბაზყოფილების ინჟინერ-გეოლოგი, წამოყენებული საქართველოს გეოლოგიური სამმართველოს მუშაკთა საერთო კრების მიერ.

№ 367 საარჩევნო ოლქი

კუპრაძე გაბრიელ დიმიტრის-ძე 1906 წელს დაბადებული, უპარტიო, თელასის მთავარი ინჟინერი, წამოყენებული თელასის მუშათა, მოსამსახურეთა და ინტელიგენციის საერთო კრების მიერ.

№ 230 საარჩევნო ოლქი

თიკანაძე მიხეილ იაგორის-ძე, 1905 წელს დაბადებული, უპარტიო, თბილისის ფიზკულტურის სახელმწიფო ინსტიტუტის მასწავლებელი, წამოყენებული თბილისის ფიზკულტურის სახელმწიფო ინსტიტუტის პროფესორ-პედაგოგიური პერსონალისა და სტუდენტთა საერთო კრების მიერ.

№ 261 საარჩევნო ოლქი

ჭაბაშვილი იოსებ გაბრიელის-ძე, 1910 წელს დაბადებული საკ. კ. პ. (ბ) წევრი, ბერიას სახელობის ფეხსაცმლის ფაბრიკის 1-ლი სამკერვალო კორპუსის გადამჭიმავი, წამოყენებული ბერიას სახელობის ფეხსაცმლის ფაბრიკის მუშათა, მოსამსახურეთა და ინტელიგენციის საერთო კრების მიერ.

№ 65 საარჩევნო ოლქი

ცერცვაძე პეტრე ვახტანგის-ძე, 1915 წელს დაბადებული, საკ. ალკ. წევრი, კამვოლ-მაუდის ფაბრიკა „საბჭოთა საქართველოს“ ოსტატის თანაშემწე, წამოყენებული კამვოლ-მაუდის ფაბრიკა „საბჭოთა საქართველოს“ მუშათა, მოსამსახურეთა და ინტელიგენციის საერთო კრების მიერ.

№ 109 საარჩევნო ოლქი

გოგისვანიძე ვარლამ მარკოზის-ძე, 1901 წელს დაბადებული, საკ. კ. პ. (ბ) წევრი, საქართველოს კ. პ. (ბ) თბილისის ორგანიზაციის სტალინის რაიკომის მდივანი, წამოყენებული თბილისის კიროვის სახელობის ინდუსტრიული ინსტიტუტის პროფესორ-მასწავლებელთა პერსონალისა და სტუდენტთა საერთო კრების მიერ.

№ 398 საარჩევნო ოლქი

ჩხუბიანი ნინო ნიკოლოზის-ასული, 1901 წელს დაბადებული, უპარტიო, „ზარია ვოსტოკას“ რედაქციის წერილების განყოფილების ინსტრუქტორი, წამოყენებული კომბინატი „ზარია ვოსტოკას“ მუშათა, მოსამსახურეთა და ინტელიგენციის საერთო კრების მიერ.

№ 76 საარჩევნო ოლქი

ოქრუაშვილი დავით დიმიტრის-ძე, 1905 წელს დაბადებული. საკ. კ. პ. (ბ) წევრი. ტრამვაი-ტროლეიბუსის სამმართველოს პარტბიუროს მდივანი, წამოყენებული ტრამვაი-ტროლეიბუსის სამმართველოს მუშათა, მოსამსახურეთა და ინტელიგენციის საერთო კრების მიერ.

№ 413 საარჩევნო ოლქი

მახარაძე რიმა კარაპეტის-ასული, 1906 წელს დაბადებული, უპარტიო, თბილისის ცენტრალური ტელეგრაფის ტელეგრაფისტი, წამოყენებული თბილისის ცენტრალური ტელეგრაფის მუშათა, მოსამსახურეთა და ინტელიგენციის საერთო კრების მიერ.

№ 402 საარჩევნო ოლქი

კერესელიძე იპოლიტე გიორგის-ძე, 1907 წელს დაბადებული, უპარტიო, საქართველოს გეოლოგიური სამმართველოს საწარმოო ბაზყოფილების ინჟინერ-გეოლოგი, წამოყენებული საქართველოს გეოლოგიური სამმართველოს მუშაკთა საერთო კრების მიერ.

№ 392 საარჩევნო ოლქი

შახაზიშვილი კონსტანტინე იაზონის-ძე, 1903 წელს დაბადებული, უპარტიო, ა. ს. გრიბოედოვის სახელობის სახელმწიფო დრამატული თეატრის დირექტორი, წამოყენებული ა. ს. გრიბოედოვის სახელობის სახელმწიფო დრამატული თეატრის კოლექტივის საერთო კრების მიერ.

№ 252 საარჩევნო ოლქი

შჩედრინა ვალენტინა ნიკოლოზის-ასული, 1916 წელს დაბადებული, საკ. ალკ. წევრი, თბილისის მარგარინის ქარხნის კნეტ-მანქანის მუშა, წამოყენებული თბილისის მარგარინის ქარხნის მუშათა, მოსამსახურეთა და ინტელიგენციის საერთო კრების მიერ.

№ 104 საარჩევნო ოლქი

ტიმოფეევა ანა დიმიტრის-ასული, 1895 წელს დაბადებული, უპარტიო, აფთიაქების სამმართველოს მეცდაზის საამქროს გამგის მოადგილე, წამოყენებული აფთიაქების სამმართველოს მეცდაზის მუშათა, მოსამსახურეთა და ინტელიგენციის საერთო კრების მიერ.

№ 386 საარჩევნო ოლქი

კანდელაკი პაველ მამანტის-ძე, 1900 წელს დაბადებული, უპარტიო, საქართველოს სსრ სახკომსაბჭოსთან არსებული ხელოვნების საქმეთა სამმართველოს უფროსის მოადგილე, წამოყენებული საქართველოს სსრ სახკომსაბჭოსთან არსებული ხელოვნების საქმეთა სამმართველოს მუშათა, მოსამსახურეთა და ინტელიგენციის საერთო კრების მიერ.

№ 268 საარჩევნო ოლქი

გიგოლოვი მიხეილ გიორგის-ძე, 1885 წელს დაბადებული, უპარტიო, ქალაქის 1-ლი საავადმყოფოს ქირურგიული განყოფილების გამგე, წამოყენებული ქალაქის 1-ლი საავადმყოფოს მედპერსონალის, მუშათა და მოსამსახურეთა საერთო კრების მიერ.

№ 276 საარჩევნო ოლქი

შუშანია პლატონ გიორგის-ძე, 1891 წელს დაბადებული, საკ. კ. პ. (ბ) წევრი, ქალაქის 1-ლი საავადმყოფოს მთავარი ექიმი, წამოყენებული ქალაქის 1-ლი საავადმყოფოს მედპერსონალის, მუშათა და მოსამსახურეთა საერთო კრების მიერ.

№ 85 საარჩევნო ოლქი

ხოფერია ნინო ოქროპირის-ასული, 1902 წელს დაბადებული, საკ. კ. პ. (ბ) წევრობის კანდიდატი, თბილისის მე-44 სკოლის მასწავლებელი ქალი, წამოყენებული სტალინის რაიონის დაწყებითი და საშუალო სკოლების პედაგოგთა საერთო კრების მიერ.

№ 86 საარჩევნო ოლქი

რამიშვილი ნადეჟდა მირიანის-ასული, 1910 წელს დაბადებული, უპარტიო, თბილისის მე-107 საშუალო სკოლის მასწავლებელი, წამოყენებული სტალინის რაიონის დაწყებითი და საშუალო სკოლების პედაგოგთა საერთო კრების მიერ.

№ 83 საარჩევნო ოლქი

ბულგაკოვი იბრაჰიმ რახმის-ძე, 1882 წელს დაბადებული, უპარტიო, ტრამვაი-ტროლეიბუსის სამმართველოს ვაგონის წამყვანი, წამოყენებული ტრამვაი-ტროლეიბუსის სამმართველოს მუშათა, მოსამსახურეთა და ინტელიგენციის საერთო კრების მიერ.

№ 246 საარჩევნო ოლქი

ლობანოვა ანასტასია იაკობის-ასული, 1907 წელს დაბადებული, უპარტიო, თბილისის ქალაქის ფაბრიკის დამხარისხებელი საამქროს მუშა, წამოყენებული თბილისის ქალაქის ფაბრიკის მოსამსახურეთა და ინტელიგენციის საერთო კრების მიერ.

№ 249 საარჩევნო ოლქი

ფედოსეევი ტიმოთე ტიმოთეს-ძე, 1920 წელს დაბადებული, საკ. ალკ. წევრი, თბილისის ბერიას სახელობის ფეხსაცმლის ფაბრიკის მე-2 სამკერვალო კორპუსის ლანჩის დამდები, წამოყენებული თბილისის ბერიას სახელობის ფეხსაცმლის ფაბრიკის მუშათა, მოსამსახურეთა და ინტელიგენციის საერთო კრების მიერ.

№ 290 საარჩევნო ოლქი

არუთინოვი გურგენ გრიგოლის-ძე, 1915 წელს დაბადებული, საკ. კ. პ. (ბ) წევრი, თბილისის ბერიას სახელობის ფეხსაცმლის ფაბრიკის 1-ლი სამკერვალო კორპუსის უფროსი, წამოყენებული თბილისის ბერიას სახელობის ფეხსაცმლის ფაბრიკის მუშათა, მოსამსახურეთა და ინტელიგენციის საერთო კრების მიერ.

№ 65 საარჩევნო ოლქი

ცერცვაძე პეტრე ვახტანგის-ძე, 1915 წელს დაბადებული, საკ. ალკ. წევრი, კამვოლ-მაუდის ფაბრიკა „საბჭოთა საქართველოს“ ოსტატის თანაშემწე, წამოყენებული კამვოლ-მაუდის ფაბრიკა „საბჭოთა საქართველოს“ მუშათა, მოსამსახურეთა და ინტელიგენციის საერთო კრების მიერ.

№ 380 საარჩევნო ოლქი

ბუჯიაშვილი ნიკოლოზ დიმიტრის-ძე, 1899 წელს დაბადებული, საკ. კ. პ. (ბ) წევრი, საქართველოს სსრ უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის საორგანიზაციო კომიტეტის თავმჯდომარის მოადგილე, ბერიას სახელობის რაიონში. წამოყენებული ცეკავშირის მუშათა, მოსამსახურეთა და ინტელიგენციის საერთო კრების მიერ.

№ 385 საარჩევნო ოლქი

შიხმანი მინა ვლადიმერის-ასული, 1910 წელს დაბადებული. საკ. კ. პ. (ბ) წევრი. რეზინგასაღების საქართველოს განყოფილების მმართველი, წამოყენებული რეზინგასაღების საქართველოს განყოფილების მუშათა და მოსამსახურეთა საერთო კრების მიერ.

№ 104 საარჩევნო ოლქი

ტიმოფეევა ანა დიმიტრის-ასული, 1895 წელს დაბადებული, უპარტიო, აფთიაქების სამმართველოს მეცდაზის საამქროს გამგის მოადგილე, წამოყენებული აფთიაქების სამმართველოს მეცდაზის მუშათა, მოსამსახურეთა და ინტელიგენციის საერთო კრების მიერ.

№ 254 საარჩევნო ოლქი

ზიზენკოვა ალექსანდრა დიმიტრის-ასული, 1909 წელს დაბადებული, უპარტიო, თბილისის ხორცკომბინატის მნორმავი, წამოყენებული თბილისის ხორცკომბინატის მუშათა, მოსამსახურეთა და ინტელიგენციის მიერ.

№ 263 საარჩევნო ოლქი

გიგოლოვი მიხეილ გიორგის-ძე, 1885 წელს დაბადებული, უპარტიო, ქალაქის 1-ლი საავადმყოფოს ქირურგიული განყოფილების გამგე, წამოყენებული ქალაქის 1-ლი საავადმყოფოს მედპერსონალის, მუშათა და მოსამსახურეთა საერთო კრების მიერ.

№ 276 საარჩევნო ოლქი

შუშანია პლატონ გიორგის-ძე, 1891 წელს დაბადებული, საკ. კ. პ. (ბ) წევრი, ქალაქის 1-ლი საავადმყოფოს მთავარი ექიმი, წამოყენებული ქალაქის 1-ლი საავადმყოფოს მედპერსონალის, მუშათა და მოსამსახურეთა საერთო კრების მიერ.

№ 85 საარჩევნო ოლქი

ხოფერია ნინო ოქროპირის-ასული, 1902 წელს დაბადებული, საკ. კ. პ. (ბ) წევრობის კანდიდატი, თბილისის მე-44 სკოლის მასწავლებელი ქალი, წამოყენებული სტალინის რაიონის დაწყებითი და საშუალო სკოლების პედაგოგთა საერთო კრების მიერ.

№ 272 საარჩევნო ოლქი

ბერიძე აგრაფინა იროდიონის-ასული, 1892 წელს დაბადებული, უპარტიო, მე-17 საშუალო სკოლის პედაგოგი, წამოყენებული 26 კომისრის სახელობის რაიონის დაწყებითი და საშუალო სკოლების პედაგოგთა საერთო კრების მიერ.

№ 277 საარჩევნო ოლქი

ყაზაროვა ბარბალე გიორგის-ასული, 1891 წელს დაბადებული, უპარტიო, ქალაქის 1-ლი საავადმყოფოს თერაპიული განყოფილების ექიმი, წამოყენებული ქალაქის 1-ლი საავადმყოფოს მედპერსონალის, მუშათა და მოსამსახურეთა საერთო კრების მიერ.

№ 278 საარჩევნო ოლქი

ურუშაძე ავქსენტი სილიბისტროს-ძე, 1902 წელს დაბადებული, საკ. კ. პ. (ბ) წევრი, თბილისის მილიციის სკოლის უფროსი, წამოყენებული, თბილისის მილიციის სკოლის კურსანტთა, პედაგოგთა, მეთაურთა და პოლიტმუშაკთა საერთო კრების მიერ.

№ 285 საარჩევნო ოლქი

კოკოშვილი თეკლე ანდრიას-ასული, 1910 წელს დაბადებული, უპარტიო, თბილისის მაკარონის ფაბრიკის ჩამლაგებელი, წამოყენებული თბილისის მაკარონის ფაბრიკის მუშათა, მოსამსახურეთა და ინტელიგენციის საერთო კრების მიერ.

№ 249 საარჩევნო ოლქი

ფედოსეევი ტიმოთე ტიმოთეს-ძე, 1920 წელს დაბადებული, საკ. ალკ. წევრი, თბილისის ბერიას სახელობის ფეხსაცმლის ფაბრიკის მე-2 სამკერვალო კორპუსის ლანჩის დამდები, წამოყენებული თბილისის ბერიას სახელობის ფეხსაცმლის ფაბრიკის მუშათა, მოსამსახურეთა და ინტელიგენციის საერთო კრების მიერ.

№ 290 საარჩევნო ოლქი

არუთინოვი გურგენ გრიგოლის-ძე, 1915 წელს დაბადებული, საკ. კ. პ. (ბ) წევრი, თბილისის ბერიას სახელობის ფეხსაცმლის ფაბრიკის 1-ლი სამკერვალო კორპუსის უფროსი, წამოყენებული თბილისის ბერიას სახელობის ფეხსაცმლის ფაბრიკის მუშათა, მოსამსახურეთა და ინტელიგენციის საერთო კრების მიერ.

№ 65 საარჩევნო ოლქი

ცერცვაძე პეტრე ვახტანგის-ძე, 1915 წელს დაბადებული, საკ. ალკ. წევრი, კამვოლ-მაუდის ფაბრიკა „საბჭოთა საქართველოს“ ოსტატის თანაშემწე, წამოყენებული კამვოლ-მაუდის ფაბრიკა „საბჭოთა საქართველოს“ მუშათა, მოსამსახურეთა და ინტელიგენციის საერთო კრების მიერ.

№ 380 საარჩევნო ოლქი

ბუჯიაშვილი ნიკოლოზ დიმიტრის-ძე, 1899 წელს დაბადებული, საკ. კ. პ. (ბ) წევრი, საქართველოს სსრ უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის საორგანიზაციო კომიტეტის თავმჯდომარის მოადგილე, ბერიას სახელობის რაიონში. წამოყენებული ცეკავშირის მუშათა, მოსამსახურეთა და ინტელიგენციის საერთო კრების მიერ.

№ 385 საარჩევნო ოლქი

შიხმანი მინა ვლადიმერის-ასული, 1910 წელს დაბადებული. საკ. კ. პ. (ბ) წევრი. რეზინგასაღების საქართველოს განყოფილების მმართველი, წამოყენებული რეზინგასაღების საქართველოს განყოფილების მუშათა და მოსამსახურეთა საერთო კრების მიერ.

№ 104 საარჩევნო ოლქი

ტიმოფეევა ანა დიმიტრის-ასული, 1895 წელს დაბადებული, უპარტიო, აფთიაქების სამმართველოს მეცდაზის საამქროს გამგის მოადგილე, წამოყენებული აფთიაქების სამმართველოს მეცდაზის მუშათა, მოსამსახურეთა და ინტელიგენციის საერთო კრების მიერ.

№ 254 საარჩევნო ოლქი

ზიზენკოვა ალექსანდრა დიმიტრის-ასული, 1909 წელს დაბადებული, უპარტიო, თბილისის ხორცკომბინატის მნორმავი, წამოყენებული თბილისის ხორცკომბინატის მუშათა, მოსამსახურეთა და ინტელიგენციის მიერ.

№ 263 საარჩევნო ოლქი

გიგოლოვი მიხეილ გიორგის-ძე, 1885 წელს დაბადებული, უპარტიო, ქალაქის 1-ლი საავადმყოფოს ქირურგიული განყოფილების გამგე, წამოყენებული ქალაქის 1-ლი საავადმყოფოს მედპერსონალის, მუშათა და მოსამსახურეთა საერთო კრების მიერ.

№ 23 საარჩევნო ოლქი

გეგელაშვილი თამარა სოლომონის-ასული, 1898 წელს დაბადებული, უპარტიო, მე-4 ერთიანი დისპანსერის უბნის ექიმი, წამოყენებული ლენინის რაიონის მედმუშაკთა საერთო კრების მიერ.

№ 64 საარჩევნო ოლქი

კვინიკაძე ვალერიან ნიკოლოზის-ძე, 1900 წელს დაბადებული, საკ. კ. პ. (ბ) წევრი, ამიერკავკასიის რკინიგზის მე-3 საექსპლუატაციო განყოფილების უფროსი, წამოყენებული ამიერკავკასიის რკინიგზის მე-3 საექსპლუატაციო განყოფილების მუშათა, მოსამსახურეთა და ინტელიგენციის საერთო კრების მიერ.

№ 27 საარჩევნო ოლქი

კავლაძე პაველ პორფირის-ძე, 1886 წელს დაბადებული, უპარტიო რკინიგზის თბილისის ცენტრალური პოლიკლინიკის ექიმი, წამოყენებული რკინიგზის თბილისის ცენტრალური პოლიკლინიკის მუშათა, მოსამსახურეთა და ინტელიგენციის საერთო კრების მიერ.

№ 15 საარჩევნო ოლქი

კოკნაძე გიორგი სიმონის - ძე, 1897 წელს დაბადებული, საკ. კ. პ. (ბ) წევრი, ამიერკავკასიის რკინიგზის უფროსი, წამოყენებული ამიერკავკასიის რკინიგზის სამმართველოს მუშათა, მოსამსახურეთა და ინტელიგენციის საერთო კრების მიერ.

№ 278 საარჩევნო ოლქი

ურუშაძე ავქსენტი სილიბისტროს-ძე, 1902 წელს დაბადებული, საკ. კ. პ. (ბ) წევრი, თბილისის მილიციის სკოლის უფროსი, წამოყენებული, თბილისის მილიციის სკოლის კურსანტთა, პედაგოგთა, მეთაურთა და პოლიტმუშაკთა საერთო კრების მიერ.

№ 285 საარჩევნო ოლქი

რობაქიძე გიორგი აბესალომის-ძე, 1907 წელს დაბადებული, საკ. კ. პ. (ბ) წევრი, თბილისის ბერიას სახელობის ფეხსაცმლის ფაბრიკის დირექტორი, წამოყენებული თბილისის ბერიას სახელობის ფეხსაცმლის ფაბრიკის მუშათა, მოსამსახურეთა და ინტელიგენციის საერთო კრების მიერ.

№ 124 საარჩევნო ოლქი

უსტარეიშვილი მარიამ ალექსანდრეს-ასული, 1918 წელს დაბადებული, უპარტიო, №ჭპურტრესტის თბილისის № 1 პურის ქარხნის მთელელი, წამოყენებული საჭპურტრესტის თბილისის № 1 პურის ქარხნის მუშათა და მოსამსახურეთა საერთო კრების მიერ.

№ 101 საარჩევნო ოლქი

კვირკველია რაფიელ არტემის-ძე, 1904 წელს დაბადებული, საკ. კ. პ. (ბ) წევრი, საქართველოს სს რესპუბლიკის უმაღლესი საბჭოს დეპუტატი, საქართველოს სს რესპუბლიკის მინაგან საქმეთა სახალხო კომისრის მოადგილე, წამოყენებული თბილისის თამბაქოს ფაბრიკის მუშათა, მოსამსახურეთა და ინტელიგენციის საერთო კრების მიერ.

№ 80 საარჩევნო ოლქი

ცხვედიანი ტატიანა ტარასის-ასული, 1919 წელს დაბადებული, საკ. ალკ. წევრი, თვალის სნეულებათა თბილისის ინსტიტუტის ფერშალი, წამოყენებ

კომუნისტთა და უპარტიოთა სტალინური ბლოკის კანდიდატები

ამხ. დ. ა. ჭიჭინაძე

ამხ. დავით ალექსის-ძე ჭიჭინაძე დაიბადა 1902 წელს. ბავშვობა სოფლად გაატარა. ამ 18 წლის წინათ მან მუშაობა დაიწყო თბილისის სტალინის სახელობის ორთქლმავალ-ვაგონ-სარემონტო ქარხანაში უბრალო მუშად, მაგრამ მალე შეისწავლა მჭედლობა და ბრიგადირიც გახდა.

ამხ. დ. ჭიჭინაძე საქართველოში სტახანოვური მოძრაობის ერთერთი მებრძოლია.

სტახანოვური შრომის ეს საუკეთესო ოსტატი მრავალჯერ იყო დაჯილდოებული ძვირფასი საჩუქრებით, ბოლო საქართველოს წარჩინებულ ადამიანთა კრებულში მიღების დროს იგი საბჭოთა მთავრობამ ლენინის ორდენით დააჯილდოვა.

ნიჭიერ ორგანიზატორსა და მოწინავე მუშას პარტიამ მუშაობის საუკეთესო პირობები შეუქმნა და მანაც საუკეთესოდ გამოიყენა ეს დახმარება.

1937 წელს ამხ. ჭიჭინაძე დაწინაურებულ იქნა ქარხნის კომერციულ დირექტორად. მან მალე აითვისა ეს ახალი სამუშაოც და ყველა გრძნობდა მის ხელს ამ პოსტზე. 1938 წ. იანვარში ამხ. დავითს ნიშნავენ ქარხნის უფროსად, რა თანამდებობაზედაც ის ახლაც განაგრძობს მუშაობას. მისი ხელმძღვანელობით ქარხანამ შარშან ვადამდე შეასრულა წლიური გეგმა და წელსაც წლიურ გეგმას 11 თვეში ასრულებს.

ამხ. ჭიჭინაძემ საქმით დაამტკიცა თავისი უსაზღვრო ერთგულება ლენინ-სტალინის პარტიისადმი, რომლის სახელოვანი წევრიც ის არის, და სამართლიანად დაიმსახურა ქარხნის მთელი კოლექტივის ნდობა და პატივყარული.

ამხ. დ. ჭიჭინაძე სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს დეპუტატია. ამავთან საქ. კ. პ. (ბ) ცენტრალური და თბილისის კომიტეტების წევრია.

ამჟამად ის სტალინის სახელობის ქარხნის კოლექტივის მიერ წამოყენებულია თბილისის საბჭოს დეპუტატობის კანდიდატად.

ამხ. ზ. ს. ნაღირაძე

თბილისის სტალინის სახელობის ორთქლმავალ-ვაგონ-სარემონტო ქარხნის სახელგანთქმული სტახანოველი ამხ. ზაქარია სოლომონის-ძე ნადირაძე დაიბადა ქ. თბილისში 1898 წელს. მამამისი ახლაც სტალინის სახელობის ქარხანაში მუშაობს. თბილისის სახელოსნო სასწავლებლის ორი კლასის დამთავრების შემდეგ ამხ. ზაქარია 1913-დან 1917 წლამდე მუშაობდა გაუფის, ხოლო შემდეგ იარაღოვის კერძო ქარხნებში. 1918 წელს ის გადაედინა თბილისის საორთქლმავლო დეპოში, სადაც მუშაობდა 1926 წლამდე. 1926 წლიდან კი მუშაობს სტალინის სახელობის ორთქლმავალ-ვაგონ-სარემონტო ქარხანაში.

ამხ. ზ. ნადირაძე, რომელმაც მუშაობა დაიწყო კერძო მწარმოებელთან, როგორც უბრალო მუშამ, თანდათან იზრდებოდა და დღეს იგი მაღალი კვალიფიკაციის სტახანოველი ზეინკალი, მექანიკოსი, ავტომშემდუღებელია. ის ისე დაეუფლა სტახანოვურ მეთოდს, რომ დაველებებს ყოველთვის საგრძნობი გადაჭარბებით ასრულებს, ხოლო ცალკეულ შემთხვევაში რეკორდებს ამყარებს, დავალებებს ათასზე მეტი პროცენტით ასრულებს. ოქტომბრის რევოლუციის XXII წლისთავს გეგმის 2100 პროცენტის შესრულებით შეხვდა.

თავისი რეკორდებით მან ფართოდ გაითქვა სახელი არა მარტო ქარხანაში, არამედ მთელ ტრანსპორტზე. საუკეთესო მუშაობისათვის დაჯილდოებულია „საპატიო რკინიგზელის" ნიშნით.

ამხ. ზ. ნადირაძე აქტიურ საზოგადოებრივ მუშაკად ითვლება ქარხანაში. თავისი საამქროს კულტკომისიის თავმჯდომარეა, ხელმძღვანელობს სტახანოვურ სკოლას და არაერთი სტახანოველი გამოუზრდია.

ქარხნის კოლექტივმა წინასაარჩევნო კრებაზე ერთსულოვნად დაუჭირა მხარი ამხ. ზ. ნადირაძის კანდიდატურას თბილისის საბჭოს დეპუტატობისათვის.

ამხ. თ. რ. გაგნიძე

ამხ. თამარ როსტომის-ასული გაგნიძე დაიბადა 1909 წელს თბილისში. 1925 წელს დაამთავრა მე-7 შრომის სკოლა, რის შემდეგაც მუშაობდა სტატისტიკოსად ცენტრალურ სტატისტიკურ სამმართველოში. 1928 წელს შევიდა თბილისის ტრანსპორტის ინჟინერთა ინსტიტუტში, რომელიც 1932 წელს დაამთავრა და მიიღო საორთქლმავლო მეურნეობის ინჟინერის ხარისხი.

ინსტიტუტის დამთავრების შემდეგ იგი სამუშაოდ გაგზავნეს თბილისის საორთქლმავლო დეპოში, სადაც გაიარა მემანქანის პრაქტიკა, მუშაობდა მემანქანის თანაშემწედ. შემდეგ გადაყვანილ იქნა მნორმავი ინჟინერის თანამდებობაზე. ამის შემდეგ მუშაობდა ინჟინრად რაციონალიზაციისა და გამომგონებლობის დარგში, ხოლო შემდეგ ტექნიკური სწავლების გამგედ. დეპოში ტექნიკური სწავლების საუკეთესოდ დაყენებისათვის 1938 წელს ის დაჯილდოებულ იქნა „სტალინური გაწვევის დამკვრელის ნიშნით".

1939 წლის 1 იანვრიდან ამხ. თ. გაგნიძე დაწინაურებულ იქნა დეპოს უფროსის თანაშემწის პოსტზე და დღესაც ღირსეულად ასრულებს ამ პასუხსაგებ მოვალეობას.

ამხ. გაგნიძე ძველი კომკავშირელი და საკ. კ. პ. (ბ) წევრობის კანდიდატია. ის დეპოში ითვლება აგიტატორად, კომკავშირის ბიუროს წევრად და თბილისის საბჭოს IX მოწვევის წევრად. დეპოს მუშაკთა კოლექტივში იგი დიდი ავტორიტეტით სარგებლობს.

საორთქლმავლო დეპოს კოლექტივმა ამხ. გაგნიძე ერთხმად წამოაყენა თბილისის საბჭოს დეპუტატობის კანდიდატად. იგი რეგისტრირებულია მეათე საარჩევნო ოლქში.

ამხ. ე. ლ. გვარამაძე

ელენე (ლილი) ლევანის-ასული გვარამაძე დაიბადა 1913 წელს თბილისში. სწავლობდა მე-43 საშუალო სკოლაში და პარალელურად—საბალეტო სტუდიაში. საშუალო განათლების მიღების შემდეგ ქორეოგრაფიული განათლების დასამთავრებლად საქართველოს სსრ განათლების სახალხო კომისარიატმა ლილი მიავლინა ლენინგრადს, სადაც მან 1930 წელს დაამთავრა ქორეოგრაფიული ტექნიკუმი.

ლენინგრადიდან დაბრუნებისთანავე ის მიიწვიეს თბილისის საოპერო თეატრში, სადაც დღესაც მუშაობს ბალეტის წამყვან სოლისტად.

თეატრში ყოველდღიური მუშაობა ხელს არ უშლიდა ლილის გაენგრძო სწავლა. მან დაამთავრა თბილისის სახ. უნივერსიტეტის იურიდიული ფაკულტეტი.

ცხრა წლის განმავლობაში ლილი გვარამაძემ განახორციელა მთავარი პარტიები ბალეტებში — „დონ-კიხოტი", „გედების ტბა", „ესმერალდა" „ცუზანი კვიცი", „კოპელია", „მალთაყვა". ქართულ ოპერებში ის გამოდის, როგორც წამყვანი სოლისტი. უკანასკნელ ხანებში მან ხელი მოჰკიდა ცეკვების დადგმას.

შემოქმედებით მუშაობასთან ერთად ლილი გვარამაძე დიდ საზოგადოებრივ მუშაობას ეწევა. იგი აგიტატორია თბილისის საოპერო თეატრის ბალეტის საამქროში. იმავე დროს იგი მიმაგრებულია საარჩევნო უბანზე და სააგიტაციო მუშაობას ეწევა დიასახლისთა შორის.

პარტიამ და ხელისუფლებამ ახალგაზრდა ხელოვანი ღირსეულად დააფასა. 1936 წელს მას მიენიჭა საქართველოს დამსახურებული არტისტის წოდება. 1937 წელს დაჯილდოებულ იქნა შრომის წითელი დროშის ორდენით.

ამხ. ელენე ლევანის-ასული გვარამაძე რეგისტრირებულია მშრომელთა დეპუტატების თბილისის საქალაქო საბჭოს დეპუტატობის კანდიდატად № 420 საარჩევნო ოლქში.

ამხ. გ. ნ. ლეონიძე

გიორგი ნიკოლოზის-ძე ლეონიძე დაიბადა სოფელ პატარძეულში (გარე-კახეთი) 1899 წლის 27 დეკემბერს.

გიორგი ლეონიძემ ადრე დაიწყო ლექსების წერა. მოწაფეობაში იგი რედაქტორობდა ახალგაზრდათა ხელნაწერ ჟურნალებს, ხელმძღვანელობდა ლიტერატურულ წრეებს, ბეჭდავდა ისტორიულ ნარკვევებს და სხვ.

გ. ლეონიძე ისეთი ტიპის მოღვაწეა, რომელიც მრავალფეროვან საზოგადოებრივ საქმიანობას ეწევა.

გიორგი ლეონიძის შემოქმედება მრავალფეროვანია. მის ლექსებსა და პოემებს, რომლებიც ცალკე კრებულად წელს გამოიცა, დიდძალი მკითხველი ჰყავს. ახლო ხანში გამოდის მისი ლექსების კიდევ ორი კრებული და პოემა „ბელადის ბავშვობა და ყრმობა".

მისი ლექსების წიგნი რუსულად დაიბეჭდა მოსკოვში.

გიორგი ლეონიძეს ეკუთვნის მთელი რიგი სამეცნიერო შრომებისა ქართული ლიტერატურის ისტორიის დარგში. მის მონოგრაფიებს სულხან-საბა ორბელიანზე, იოსებ თბილელზე, „ვაჭრავაზიანზე", საათნავაზე, ივანე მაჩაბელზე, ბესიკზე და სხვა ფართოდ იცნობენ ჩვენი მკითხველები. 1936 წ. პოეტი არჩეული იყო სრულიად საკავშირო საბჭოების VIII საგანგებო ყრილობის დელეგატად.

1939 წლის 1 თებერვალს სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმმა გ. ნ. ლეონიძე დააჯილდოვა შრომის წითელი დროშის ორდენით საბჭოთა მხატვრული ლიტერატურის განვითარებაში განსაკუთრებული წარმატებებისა და მიღწევებისათვის.

გიორგი ნიკოლოზის-ძე ლეონიძე რეგისტრირებულია თბილისის საბჭოს დეპუტატობის კანდიდატად № 382 საარჩევნო ოლქში.

ამხ. დ. ს. ყიფშიძე

ამხ. დავით სიმონის-ძე ყიფშიძე დაიბადა 1902 წელს სოფ. ალავერდში (ზესტაფონის რაიონი) ღარიბი გლეხის ოჯახში, პირველდაწყებითი განათლება მიიღო სოფლის სკოლაში, საშუალო კი — ქ. ქუთაისში.

1925 წელს ამხ. დ. ყიფშიძემ დაამთავრა თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის პედაგოგიური ფაკულტეტის ფილოსოფიური განყოფილება. უნივერსიტეტის დამთავრების შემდეგ იგი მუშაობდა ორჯონიკიძისა (ყოფ. ხარაგოულის) და ზესტაფონის რაიონებში სახალხო განათლების ბაზით (იყო საშუალო სკოლის მასწავლებელი, შემდეგ სასწავლო ნაწილის გამგე).

1934 წელს წარმატებით დაამთავრა მეცნიერული პედაგოგიკის ლენინგრადის სახელმწიფო ინსტიტუტის ასპირანტურა. ამის შემდეგ ამხ. დ. ყიფშიძე დაინიშნა ქ. ქუთაისის ს. წულუკიძის სახელობის პედაგოგიური ინსტიტუტის დოცენტად.

1937 წლის ოქტომბერში ამხ. დ. ყიფშიძე დაინიშნა საქ. სსრ განათლების სახალხო კომისრის მოადგილედ, და თანამდებობაზედაც იგი მუშაობდა 1938 წლის აგვისტომდე. ხოლო შემდეგ ამხ. ყიფშიძე დაინიშნა თბილისის სტალინის სახელობის სახელმწიფო უნივერსიტეტის რექტორად, სადაც მუშაობს ამჟამადაც.

თბილისის სტალინის სახელობის სახელმწიფო უნივერსიტეტის პროფესორ-მასწავლებელთა, სტუდენტთა და მუშა-მოსამსახურეთა წინასაარჩევნო კრებამ ერთსულოვნად წამოაყენა ამხ. დ. ყიფშიძის კანდიდატურა თბილისის საქალაქო საბჭოს დეპუტატობისათვის.

მშრომელთა დეპუტატების თბილისის საქალაქო საბჭოს № 446 საოლქო საარჩევნო კომისიამ ამხ. დ. ყიფშიძის კანდიდატურა გაატარა რეგისტრაციაში თბილისის საქალაქო საბჭოს დეპუტატობაზე კენჭის საყრელად.

ამხ. კ. ს. ბაქრაძე

თბილისის სტალინის სახელობის სახელმწიფო უნივერსიტეტის სტუდენტთა, პროფესორთა, პედაგოგთა და მუშა-მოსამსახურეთა კოლექტივმა თბილისის საქალაქო საბჭოს დეპუტატობის კანდიდატად ერთხმად წამოაყენა მეცნიერი, აქტიური საზოგადოებრივი მუშაკი, პროფ. კონსტანტინე სპირიდონის-ძე ბაქრაძე.

კ. ს. ბაქრაძე დაიბადა 1898 წელს, თბილისში. 1917 წელს დაამთავრა ქართული გიმნაზია, ხოლო 1918 წელს შევიდა თბილისის უნივერსიტეტში. 4 წლის შემდეგ ფრიადზე დაამთავრა ფილოსოფიური ფაკულტეტი.

1929 წელს იგი სამეცნიერო მივლინებაში გაგზავნეს საზღვარგარეთ. მან 2 წელი იმუშავა ჰაიდელბერგის (გერმანია) უნივერსიტეტში, რის შემდეგაც დაბრუნდა თბილისს.

1927 წლამდე თბილისის სახუნივერსიტეტში აბარებდა ე. წ. სადოქტორანტო გამოცდებს. ამავე წელს იგი მიიწვიეს უნივერსიტეტში ფილოსოფიისა და პედაგოგიკის ისტორიის ლექტორად. 1930 წლიდან პროფესორია.

პროფ. კოტე ბაქრაძის კალამს მრავალი ღირსშესანიშნავი შრომა ეკუთვნის. წერილებისა და მიმოხილვების გარდა საყურადღებოა მისი შრომები „დიალექტიკის პრობლემა გერმანული იდეალიზმის ფილოსოფიაში", (1929 წ.), „სისტემა და მეთოდი ჰეგელის ფილოსოფიაში" და „შემეცნების საკითხი წინააკანტიანურ ფილოსოფიაში".

პროფ. კოტე ბაქრაძე მეცნიერულ მუშაობასთან ერთად ფართო საზოგადოებრივ საქმიანობასაც ეწევა. იგი ფილოსოფიის ისტორიიდან კითხულობს ლექციებს წითელი არმიის ნაწილებში, კეცხოველის სახ. პარტპროპაგანდის სახლში და სხვ.

კ. ბაქრაძის კანდიდატურა რეგისტრირებულია თბილისის ქალაქის საბჭოს არჩევნების № 447 საარჩევნო ოლქში.

ინჟინერი თამარ გაგნიძე

თამარ გაგნიძეს ოცნებად ჰქონდა გადაქცეული ინჟინერი გამხსულიყო და მაინცდამაინც ორთქლმავლის სპეციალისტი გამხდარიყო.

— რატომ მარტო ვაჟებისთვის უნდა იყოს ორთქლმავალი ხელმისაწვდომი, განა კომბინეზონში გამოწყობილ ქალს კი არ შეუძლია აქროლოს რკინის რაში ველებზე!?

ეკვიატა გოგონას ეს ფიქრი და მოსვენებას არ აძლევდა. ორთქლმავლის ხმას რომ გაიგონებდა, ტანში ჟრუანტელი უვლიდა—ახ, როდის იქნება ამ საყვარს ხელი მე ჩამოვკრაო.

სკოლაში შეიყვანეს...

მაგრამ ერთბაშად მას უბედურება ეწია. 12 წლისას მამა გარდაეცვალა. ისედაც გაჭირვებული ოჯახის შვილს ვინღა გამოწევს დახმარებასო, — სწუხდა ბავშვი.

მაგრამ მას დამხმარედ უფროსი და გამოუჩნდა, რომელმაც მეორე დედობა გაუწია და შრომის სკოლა დაამთავრებინა.

თამარი უკვე ჭაუადამჯდარი ქალია. ინჟინრად გახდომის ბავშვური ოცნება მას მტკიცე მიზნად გადაექცა. მაგრამ მატერიალური ბაზა? სულ ხომ დას ვერ შეაწუხებს. გადასწყვიტა დროებით გადაედო უმაღლეს სასწავლებელში შესვლა. ის სამსახურს იწყებს და სტატისტიკოსი ხდება, ცოტა წელს იმავრგებს და 1928 წელს სატრანსპორტო ინსტიტუტში შედის. საბჭოთა ხელისუფლება მას სტიპენდიას უნიშნავს. კომკავშირში ეძმება. კომკავშირული წრე, მეცადინეობა, საზოგადოებრივი საქმიანობა სულ სხვა ადამიანად ჰქმნიან თამარს. ის უკვე აქტიური კომკავშირელი სტუდენტი ქალია, რომლისთვისაც ინჟინრობა და ორთქლმავალი ოცნება კი აღარ არის, არამედ ადვილად მისაღწევი საქმეა, ოღონდ იმეცადინე და იშრომე.

1932 წელს მან ინსტიტუტი დაამთავრა და ინჟინრის „კარგი" ხარისხის დიპლომით გაჰგზავნეს სამუშაოდ თბილისის საორთქლმავლო დეპოში. რასაც ბავშვობიდან ეტრფოდა, აუსრულდა. ის ორთქლმავალზე დასვეს როგორც მემანქანის თანაშემწე და კომბინეზონში გამოწყობილი ქალიშვილი გაუდგა ველებს რკინის რაშით ხან აქსტაფისა, ხან ხაშურისა და ხან სანაინისაკენ. ის, რაც ინსტიტუტში თეორიულად ისწავლა, ახლა პრაქტიკული გამოცდილებით განამტკიცა, ჩაიბარა გამოცდილი მემანქანის თანაშემწისა და მეორე ორთქლმავლე გახდა.

თამარი ნორმირების დარგის ინჟინრად ინიშნება, შემდეგ რაციონალიზაციისა და გამომგონებლობის ინჟინრად ნიშნავენ, შემდეგ ტექსწავლებას ხელმძღვანელობს. მეორთქლმავლე ქალი — ინჟინერი თანდათან იზრდება, ხელმძღვანელის მშვენიერ თვისებებს ამჟღავნებს. როგორც ტექსწავლების კარგ ორგანიზატორს, მას „სტალინური გაწვევის დამკვრელის ნიშნით" აჯილდოებენ.

თამარს სწრაფი ზრდა ეტყობა. ეს შეუმჩნეველი არ რჩება დეპოს პარტიულ ორგანიზაციას. თამარს ამ წლის დასაწყისს დეპოს უფროსის თანაშემწედ აწინაურებენ.

არც შემცდარან. ქალმა გაამართლა იმედი. ამხ. თ. გაგნიძე დეპოში ექსპლოატაციის დარგს ხელმძღვანელობს და იჩენს მეთაურის ყველა საუკეთესო თვისებებს. მას უყვარს ყველა მუყაითი და თავდადებული მუშაკი, სამაგიეროდ ისიც უყვართ. თამარი დეპოში დღეს ავტორიტეტიანი მეთაური ქალია, რომელსაც პატივს სცემენ და უჯერიან. განსაკუთრებით ძვირფასია იგი იმ ქალებისათვის, რომლებიც საყვარელი საჯიმის ლ. მ. კაგანოვიჩის მოწოდების საპასუხოდ მოვიდნენ ტრანსპორტზე სამუშაოდ. ისინი, როდესაც რაიმეს გაგება გაუძნელდებათ ორთქლმავლის დაუფლების საქმეში, პირველყოვლისა თამარს მიმართავენ დახმარებისათვის და ისიც სიამოვნებით ეხმარება თავის ამხანაგებს.

თამარ გაგნიძით ამაყობს არა მარტო თბილისის დეპო, არამედ ოქტომბრის რკინიგზა, როგორც პირველი ქალი-კავკასიის რკინიგზაზე.

დეპოს მუშა-მოსამსახურეთა და ინჟინერ-ტექნიკოსთა წინასაარჩევნო კრებამ ამხ. თამარ გაგნიძე თბილისის საქალაქო საბჭოს დეპუტატობის კანდიდატად წამოაყენა.

კრებაზე დამსწრეთა მაღალ აფეული ხელების ტყემ ერთხელ კიდევ დაადასტურა, რომ დეპოს კოლექტივი ჭეშმარიტად აფასებს თავის კანდიდატს და სჯერა, რომ იგი მათ ნდობას უეჭველად გაამართლებს.

თამარ გაგნიძის სახით თბილისის საორთქლმავლო დეპოს კოლექტივმა თბილისის მშრომელთ ერთერთი თავისი საუკეთესო მუშაკი, ლენინ-სტალინის დიდი საქმისათვის თავდადებული ამხანაგი წარუდგინა ქალაქის საბჭოს დეპუტატობის კანდიდატად.

სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის ბრძანებულებით ამხ. თ. გაგნიძე დაჯილდოებულია მედალით „შრომითი მამაცობისათვის".

სრული იმედი გვაქვს, რომ ამომრჩევლები ერთსულოვნად მისცემენ ხმას დეპოელთა კანდიდატს.

ან. ზურაშვილი.

ოქროსანი პოეზი

ვაჟა-ფშაველამ მას გზა ასე დაულოცა:

„... დღეს ცხედავ გამრავლებიან
მშობელ ქვეყანას შვილები,
მტერს არ მისცემენ სათელად
თავის სამშობლოს გმირები,
მირჩება წყლული გულისა
ვყუჩდები ანატირებ..."

არიან პოეტები, რომელთა შემოქმედების დასახასიათებლად ხშირად მთლიანად მათი ნაწერებიც არ კმარა, მაგრამ არიან ისეთნიც, რომელთა ყოველი ლექსი გაშლილი გულია, რომელშიაც შეგიძლია ამოიკითხო დამწერის პირადი გრძნობები, განცდები, თვისებები, აზრები და მისწრაფებები. გიორგი ლეონიძე პოეტების ამ კატეგორიას ეკუთვნის. გადაჭარბებული არ იქნება თუ ვიტყვით, რომ ყოველი მისი ლექსი სამშობლოს უსაზღვრო სიყვარულითა და ერთგულებით არის გამსჭვალული, ყოველ სტრიქონი სუნთქავს იმ აღმაფრენით, რაც საერთოდ სოციალიზმის ქვეყნის ბედნიერი ადამიანის თვისებას წარმოადგენს. თავის პოეზიის დახასიათება მან შემდეგ პოეტურ ფორმულაში მოგვცა:

„სამშობლო—ჩემი გულისფეთქვაა,
სამშობლო—ჩემი ლექსის სახელი".

გიორგი ლეონიძის პოეტური დავაჟკაცება მოხდა იმ დროს, როცა „წყვდიადი დაძალყოფილი" იქნა და საქართველოს სიბარულმა გაუჭარხა და მრუმეში წარსულის იარები. ეს მოხდა ლენინისა და სტალინის დიდებულ ეპოქაში.

პოეტს, რომელსაც ორგანიულად აქვს განცდილი ისტორია და ქართლის ცხოვრებაში სამართლიანად „ქართლის მკვლელობის ამბებს" ჰხედავს, არ შეუძლია აღფრთოვანებული ჰანგებით არ მიმართოს მას, ვინც მომძე ქვეყნებთან ერთად ჩვენი ქვეყანა აალორძინა და გააბედნიერა.

— სტალინო! ეს სახელი გიორგი ლეონიძისათვის პოეზიის მთავარი საგანია. ყველაფერი, რაც კი ჩვენს ქვეყანაში ხარობს და იზრდება, ბელადის ხელით არის ნაზარდი და ნატრფიალები. ყველაფერში მოსჩანს სტალინის აზრი. ზრუნვა და ამაგი. და ის აღტაცებული პოეტი ამბობს:

„იზარდე ნერგო, გამაგრდი,
სტალინის ხელმა გახარა;
ნერგო შენ დაგრგო ბელადმა
მზე პირზე გადაგაყარა;
შენ არ გახმები გოლგოთა
და არც ყინვამი დაძრებს;
შენს კოკორში და ყვავილში
ჰყვავის სტალინის აზრები".

საბჭოების საგანგებო VIII ყრილობის ტრიბუნიდან ლექსად წარმოთქმულ სიტყვაში გიორგი ლეონიძემ ასე მიმართა ბრძენ ბელადს:

„შენებრ მამა და სარდალი
ხალხს დღემდის არა ჰყოლია!
გულიც, გრძნობაც და გონებაც
ჩვენს გაშას გადმოჰყოლია".

გიორგი ლეონიძემ მრავალი ლირიკული და ეპიკური ნაწარმოები უძღვნა ბელადს. თავისი აღზნებით ეს ლექსები ერთმანეთისაგან განსხვავდებიან, მაგრამ მთლიანობაში ერთ დიდ სიმფონიას წარმოადგენენ. მათში გამოსჭვივის ავტორის დაუშრეტელი ენერგია, დიდი პოეტური კულტურა, მისი ოსტატობა. ყველა ამას უხვად ამჟღავნებს პოეტი, როცა მხატვრულ შედარებებს, მეტაფორებსა და ეპითეტებს ჰქმნის იმისათვის, რომ მიაღწიოს ამ მეტად საპასუხისმგებლო თემის შესაბამის პოეტურ გადაჭრას.

ბელადის სახის სიდიადისათვის შესაფერი პოეტური ფორმის მიღწევა ურთულესი ამოცანაა. მით უფრო მეტი გატაცებითა და ენტუზიაზმით იბრძვის გიორგი ლეონიძე საბჭოთა პოეტის ამ საპატიო ამოცანის გადასაწყვეტად და კიდევაც აღწევს მიზანს.

პოეტის წარმოდგენით ხალხი და ბელადი განუყოფელ მთლიანობაში არიან. მას სწამს, რომ სტალინი „ქვეყნის სიცოცხლეა", ქვეყნის უკუღმართობის წინააღმდეგ იმ „ამბოხებულთა და ბობოქართა შურისძიებაა", რომელთა წმინდა სისხლი „თვითეული ხისა და ბალახის ქვეშ" არის ჩაქცეული.

„როცა ლენინს ძმა ჩამობრჩილს,
ლენინს სხვა დარჩა მისი ნაცვალი,
ქართველში მეორე ძმა ჰყავდა ლენინს,
იქ ეზრდებოდა ძმა თანაცალი...

ეს ის დრო იყო ლენინთან ერთად
როცა სტალინი იბადებოდა...
მით ორ აკვანში როცა ხალხების
თავისუფლება იბადებოდა..."

პოეტი ბუნებრივ სიამაყეს განიცდის მით, რომ ის იმ ქვეყნის შვილია, სადაც დაიბადა და ყრმობა გაატარა დიდმა სტალინმა.

„გასწოვს ის ცრემლი ლიახვზე,
ან დიდი ლილოს მინდვრები?
ეს ლენინიც ჭაბუკია,
ბიჭიდან დაგეწინდრები!"

და აი ასე განცდილ თემაზე დაწერილმა ლექსებმა გიორგი ლეონიძეს პოპულარობა მოუხვეჭა არა მარტო საბჭოთა საქართველოში. იმ ორკესტრში, რომელიც დღეს დიდი სტალინის გარშემო ჟღერს საბჭოთა ლიტერატურაში, ვაჟკაცურად გაისმის მისი ინდივიდუალური პოეტური ხმა:

„დაბრილი ქედის გაშლა ხარ,
დროშა ხარ, ტარით მაღალი;
შეუწყვეტელი „გაშა" ხარ,
გულიდან გულზე სახალი!...

მოწოდა ქიდევ დიდია,
შურისძიება—მტანჯავი,
სტალინის სახე ჰკიდია
ჯოხებში, როგორც ხანჯალი!"

ასე მძლავრად შესძლო პოეტმა გამოეხატა მშობლიური ხალხის სიყვარული დიდი ბელადისადმი.

ახლო ხანში გამოვა ცალკე წიგნად გიორგი ლეონიძის ყველა ნაწერები სტალინზე. ეს წიგნი ლექსთა იმ კრებულთან ერთად, რომელიც წელს გამოიცა, ზედმეტად დაადასტურებს, რომ ხალხთა დიდი ბელადის და ჩვენი მზიანი ცხოვრების სადიდებლად გიორგი ლეონიძეს ჭეშმარიტად შესწევს პოეტური გზნება და ოსტატობა.

როგორც პოეტი, გიორგი ლეონიძე მკაცრ მოთხოვნილებას უყენებს თავისთავს და ყოველი მისი ახალი ლექსი პოეზიის ახალი სიტყვაა, საბჭოთა პოეზიის შემდგომი მიღწევისა და წინსვლის მაჩვენებელი.

გიორგი ლეონიძე არ არის მარტო პოეტი. ის ისეთი ტიპის მოღვაწეა, რომელიც მშვენივრად ათავსებს პოეტურ მუშაობას მრავალფეროვან საზოგადოებრივ საქმიანობასთან. უკვე 9 წელია, რაც ის ხელმძღვანელობს ლიტერატურულ მუზეუმს და თავს ევლება მის ყოველ ექსპონატს, რომელიც ქართველ მწერალთა სახელთან და მათს შემოქმედებასთან არის დაკავშირებული.

დღეს მწერალთა საზოგადოებრიობამ ჩვენი დროის ერთერთი საუკეთესო მგოსანი და ღირსეული მოქალაქე, ორდენოსანი საქართველოს დედაქალაქის — თბილისის საბჭოს დეპუტატად წამოაყენა და პოეტი გიორგი ლეონიძეც ჯეროვნად გაართლებს თავის ამომრჩეველთა დიდ ნდობას.

ა. გარათელი.

უკანასკნელი ცნობები

რუმინეთის ახალი მთავრობა

ბუქარესტი, 25 ნოემბერი (საკ-დესი). როგორც რუმინეთის დეპეშათა სააგენტო იუწყება, ტატარესკუმ შეადგინა რუმინეთის ახალი მთავრობა შემდეგი შემადგენლობით: პრემიერ-მინისტრი და შინაგან საქმეთა მინისტრი — ტატარესკუ; ნაგარეო საქმეთა მინისტრი და დროებით პროპაგანდის მინისტრი— გაფენკუ; ვაჭრობისა და მრეწველობის მინისტრი — კონსტანტინე ანგელესკუ; ფინანსთა მინისტრი — კონსტანტინესკუ; ჯანმრთელობის დაცვის მინისტრი — დოქტორი ხრტოლომეი; მიწათმოქმედების მინისტრი — იონესკუ სისუტი; ნაციონალური თავდაცვის მინისტრი— გენერალი ილკუსი; საზოგადოებრივი უშიშროების მინისტრი — გენერალი გაბრიელ მარინესკუ; ავიაციისა და საზღვაო ფლოტის მინისტრი — გენერალი პაულ ტეოდორესკუ; უმცირესობის საქმეთა მინისტრი — დრიგომირი; გზათა და საზოგადოებრივ სამუშაოთა მინისტრი — ჟიგურტუ; სახელმწიფო ქონებათა მინისტრი — ტროიკა პოპი; განათლების მინისტრი — პეტრე ანდრეი; შრომის მინისტრი — რალეა; იუსტიციის მინისტრი — ისტრატი მიჩესკუ; არმიის შეიარაღების მინისტრი — სლავესკუ; კულტის მინისტრი — ნისტორი და „ნაციონალური აღორძინების ფრონტის" მინისტრი — ჯიურესკუ.

ომი ევროპაში

ბერლინი, 24 ნოემბერი (საკ-დესი). დღეს „პტი პარიზიენის" სამხედრო მიმოხილვაში ნათქვამია: „ხმელეთზე აქტივობა სუსტი საარტილერიო სროლითა და სადაზვერვო მუშაობით განისაზღვრა. ჰაერში ორივე მხრის ავიაციის მოქმედება მეტად აქტიური იყო. ჩრდილო-აღმოსავლეთის ფრონტზე ჩამოაგდეს 5 თვითმფრინავი იმ დროს, როდესაც ჩვენ ერთი აეროპლანი გურებელი დავკარგეთ. ჩრდილოეთის რაიონში ჩვენმა ავიაგახაზურებელმა ჩამოაგდო გერმანიის მზვერავი თვითმფრინავი, რომელიც ბელგიის ტერიტორიაზე დაეცა.

22 ნოემბერს ღამით გერმანიის თვითმფრინავები პარიზის თავზე დაფრინავდნენ. ვინაიდან ისინი ძალიან დიდ სიმაღლეზე დაფრინავდნენ, საზენიტო არტილერიის მოქმედება უშედეგო აღმოჩნდა.

○

პარიზი, 24 ნოემბერი (საკდესი). გაზეთ „პტი პარიზიენის" სიტყვით, ამ უკანასკნელი 4 დღის განმავლობაში საფრანგეთის ნაღმოსანმა „სიროკომ" და ჰიდროგრაფიულმა გემმა „აღმირალ მუშემ" ჩაასძირეს გერმანიის სამი წყალქვეშა ნავი. ამავე დროს პრესა იუწყება, რომ 22 და 23 ნოემბერს საფრანგეთის ტერიტორიაზე ჩამოაგდეს გერმანიის 14 თვითმფრინავი.

○

ბერლინი, 25 ნოემბერი (საკდესი). გერმანიის საინფორმაციო ბიუროს ცნობის თანახმად, 22 ნოემბერს ფერტ-ოფ-ფორცის ყურეში ტორპედირებულ ინგლისის კრეისერი „ბელფასტი" მხოლოდ ა. წ. აგვისტოში შევიდა მწყობრში და შეიარაღებულ იქნა ტორპედებისაგან დასაცავი უახლესი მოწყობილობებით. „ბელფასტის" წყალწყვა უდრიდა 10.000 ტონას, მისი სისწრაფე—32 კვანძს. კრეისერი შეიარაღებული იყო 15,2 სანტიმეტრი ყალიბის 12 ქვემეხით და 4,7 სანტიმეტრი ყალიბის 4 ქვემეხით. საჰაერო თავდაცვისათვის გემს ჰქონდა 10,2 სანტიმეტრი ყალიბის 12 ქვემეხი და 4 სანტიმეტრი ყალიბის 16 საზენიტო ქვემეხი. ამას გარდა, კრეისერი შეიარაღებული იყო 8 სატორპედო აპარატით და მის გემბანზე იყო 4 თვითმფრინავი.

○

ნიუ-იორკი, 25 ნოემბერი (საკდესი). კარგად ინფორმირებული წყაროებიდან მიღებული ცნობების თანახმად, ასოშიეიტედ პრესის საგენტო იუწყება, რომ ინგლისისა და საფრანგეთის გემებმა ატლანტიკის ოკეანეში ხელთ იგდეს გერმანიის სატვირთო გემები — „ბრომეროუმი", „აიბლეკი" და „ლეანდერი".

ВЫСТАВКА ЛЮБИТЕЛЬСКИХ ФОТОГРАФИЙ „ЯРКИЕ МГНОВЕНИЯ“ ОТКРЫЛАСЬ В ЦЕНТРАЛЬНОМ ДОМЕ РАБОТНИКОВ ИСКУССТВ

Ф. Ф. Ермилов — „Ледоход“

Ф. Ф. Ермилов — „Ледоход“

Ф. Ф. Ермилов — „Ледоход“